

det forelaa, men naar Mindretallet her har ønsket at faa fastslaaet, at de ordinerede skal kunne prøves, at de skal godtgøre, at de behersker det danske Sprog, kan jeg i og for sig ikke have noget derimod. Det ærede Medlem Hr. Moltesen mener, at den danske Præstestilling ikke er saa tilløkkende, at fremmede overhovedet vil søge hertil. Deri tror jeg dog, han tager fejl. Jeg har netop i disse Dage gjort Indstilling om Ansættelse af en svensk Mand i den danske Folkekirke, en svensk Mand, som ganske vist har faaet dansk Indfødsret, men hvis Sprog er betydeligt mærket af det svenske — han behersker dog det danske Sprog paa fyldestgørende Maade.

Hvad den principielle Uenighed angaar, kan jeg ikke se, at der er fremkommet noget nyt under denne Forhandling. Det ærede Medlem Hr. Povlsen siger, at der vil ske stor Fortræd i Folkekirken, hvis man fastholder, at de, der skal ansættes efter denne Lov, skal aflægge Præsteløftet. Det er en Paastand og en Paastand, som det ærede Medlem ikke har kunnet begrunde, thi de, som skal ansættes ifølge Reglerne i denne Lov, og som skal aflægge Præsteløftet, bliver ikke anderledes stillet end alle de øvrige Præster i den danske Folkekirke, de bliver stillet ganske paa samme Maade. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men det skal ikke gælde for dem, som allerede er ordinerede. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller er enige i, at de, der ikke tidligere er ordinerede, skal aflægge Præsteløftet. Altsaa Lægmandene, som kan indtræde i Folkekirken ifølge dette Forslag, hvis det bliver til Lov, skal aflægge Præsteløfte; cand. mag.'er, som ligeledes under visse Betingelser kan træde ind, skal aflægge Præsteløftet. Det er det ærede Medlem og hans Meningsfæller enige i. Men, siger han: de ordinerede skal ikke aflægge Præsteløftet, thi kræver man det af dem, sker der stor Fortræd for Folkekirken. Men deri har det ærede Medlem ikke Ret. Hvis det ærede Medlem paa noget Punkt kunde vise mig i Praksis, at der havde været et Tilfælde, hvor der var sket Skade, vilde det være en anden Sag, men det kan det ærede Medlem ikke. Der er nævnt de dansk-amerikanske Præster. De dansk-amerikanske Præster er, saa vidt jeg ved, villige til at aflægge Præsteløftet. De to danske Kirker i Amerika, baade den forenede Kirke og den grundtvigske Kirke derovre, har et Præsteløfte, og dette er, hvad den konfessionelle Del angaar, ganske enslydende med, hvad vi bruger i den danske Folkekirke, og de holder bestemt paa der-

ovre, at det Præsteløfte skal fastholdes. Jeg tror i det hele taget ikke, man nogetsteds har Kirkesamfund, Kirkeorganisationer, som ikke tager Løfte af deres Præster. Men derovre i alt Fald fastholder de bestemt dette Løfte, og naar de dansk-amerikanske Præster kommer hjem og søger ind i den danske Folkekirke, er de mig bekendt alle villige til at aflægge det danske Præsteløfte. Det danske Præsteløfte, hvoraf vi nylig fik det meste oplæst af det ærede Medlem, som talte sidst (J. Oskar Andersen), indeholder jo, foruden hvad det dansk-amerikanske Løfte har, en Passus om, at vedkommende Ansøger ved sig fri for at have benyttet uhæderlige Midler til at komme i Embedet, og dernæst indeholder det, som vi hørte, Bestemmelser om, at han vil rette sig efter den folkekirkelige Orden. Det er ganske naturligt, at de Mænd, som kommer fra de danske Kirker i Amerika og søger ind her, er villige til at aflægge dette Løfte, og det er det eneste nye, som skiller det af dem hidtil aflagte Præsteløfte fra dette, som skal aflægges her.

Nu siger Hr. Povlsen: Ja, men det er en helt anden Sag, naar disse Mennesker skal aflægge Præsteløftet, thi saa kommer Ministeren til at sende Formularen ud og forlange, at de skal underskrive den. Jeg ved for øvrigt ikke, hvad nyt der skal være deri udover det rent formelle. Men saaledes kommer det nu en Gang ikke til at gaa til, thi det hedder udtrykkelig i Lovforslaget, at Ansøgninger fra disse Folk skal indgives gennem Biskoppen i det Stift, i hvilket de søger Ansættelse, ledsaget af behørig Bevisligheder og Vidnesbyrd angaaende deres tidligere Livsførelse og Virksomhed og om, at de opfylder de Betingelser o. s. v., som kræves for at komme i Betragtning til et Præsteembede. Hvis der derfor staar i Lovforslaget, at de skal være villige til at aflægge Præsteløftet, maa de selvfølgelig overfor vedkommende Biskop, der indsender Ansøgningen, have erklæret denne Villighed. Derfor behøver Ministeren ikke at sende Skemaer ud paa Forhaand. Det er en Selvfølge, at de skal underskrive Præsteløtteformularen, inden de faar Kaldsbrev og Kollats. Det ærede Medlem mente, at i Loven af 1911 om Frimenighedens Adgang til Brug af de danske Kirker laa der ogsaa et Bevis for Præsteløftets Overflødighed. Men denne Lov siger jo intet derom; den giver ikke Ensartethed for Frimenigheder og Menigheder indenfor Folkekirken i Retning af Besættelse af Præsteembeder; det ved det ærede Medlem meget vel.